

1-0, la violència d'estat que ens legitima com a poble

written by Mireia Juanola | 21 de setembre de 2018

De vegades és difícil d'explicar i d'entendre que el món es regeixi per normes essencials i necessàries per establir una harmonia universal que ens permeti sobreviure com a persones, en societat, tenint en compte la diversitat i l'entramat d'emocions que tenim els humans pel sol fet de ser-ho.

Són normes senzilles i lògiques que assumim de manera natural, sobreentesa, com unes regles de joc imprescindibles per establir una bona convivència. Solen ser de tipus ètic i moral, sovint també religioses, que es basen en els valors, les creences i el respecte, i que es generen dins de les mateixes societats a partir del coneixement i les tradicions transmeses d'una generació a l'altra, que alhora en defineixen la idiosincràsia pròpia de cadascuna.

Així, doncs, des de petits assumim unes maneres de comportar-nos i uns principis de consentiment tàcits que s'han anat construint amb el temps i l'herència del saber i la cultura pròpia.

L'estat sol tenir-hi un paper clau, sobretot perquè és qui té la potestat de l'ús de la força de fer complir les bases establertes, en una nova mostra d'aquesta acceptació de l'autoritat delegada en normes col·lectives.

Tanmateix, l'estat també té límits, atès que ha de ser el garant de la voluntat majoritària del poble que escull i manifesta els seus desitjos progressius a través de les urnes.

I si en l'exercici del dret democràtic l'estat fa ús de la força contra la voluntat del poble, automàticament l'estat es deslegítima i perd la potestat implícita que els ciutadans li havien atorgat. És a dir, perd l'autoritat per a la governança

dels ciutadans per la falta de respecte vers ells.

L'exercici de la democràcia mai no pot ser un delicte que pugui ser extingit amb l'ús de la força, ja que posa en qüestió tot el sistema de valors socials, el respecte i la convivència.

Caldria llavors buscar nous models, noves fórmules o nous sistemes els quals la ciutadania accepti com a estructura i a la qual respecti per recuperar novament l'harmonia de la convivència i la governança.

L'1-0 quelcom molt profund es va trencar entre un estat bel·ligerant i part de la seva ciutadania des de fa segles sotmesa, que apoderada amb la saviesa històrica d'una nació ocupada i engarjolada, sap molt bé com exercir per esdevenir novament un poble organitzat, harmònic i lliure.